

Düş Kırığı Sapağı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Ağustos 2016

İri kıyım, mağlup dünler
Kirli sepetinde, hayli mazlum, debdebeli;
Zaman zaman yalın, ıslak çöküşler.
Düş mağaramda saklı yangınlardan
İlk kurtardığım, ucu yanık sevdam:
Hayli düşkün, yalnızlığın sancağında
Geçirgen bir izlek.

Pahalı yarınlarım var:
Oldukça yüksek ökçeli, sergüzeşt bestelerden
Çaldığım sesi kısık notalar.
Eremediğim sonda saklı belli ki görünmez neşem:
Bukle bukle tümceleri kırptığım yıldızlardan
Yürek dolusu biriktirdiğim
Teneffüs eden belki de en derin hezeyan.

Kırağı çalan varlığım kadar müşkülpesent,
Göreceli sağanaklara teslim olmakla eşdeğer,
Tınısında kaybolmak aşk'ın,
Hayli meşakkatli bir söylen.

Hezeyanı yitik düş baz sevgilerin,
Mecazi aksi iken gönülsüz hüzünlerin,
Düş kırığı sapağında medet umduğum
Boş boğaz sevi dilim...

Hünkârı kendini bilmez düşlerin;
Kanayan yarasını daha da deşen
Esef yüklü hıyaneti toz bulutu cümlelerin
Kardan bozma beyaz yalnızlığı.
İstimlâk edilmiş patavatsızlığın deviniminde
Asil bir inkâr,
İz bilmez izafi sürüncemesinde,
Meylettığım süslü rötuşlar kadar
İsyankâr bir edim.

Yap-boz ömrün kıyısında anlık bir iz düşümü
Kâfir imgeler hezeyan içinde savruk ve ölgün.
Tümünden eksilen yalanlardan da sırdaş,
Hükümran gölgelere paye verdikçe;
Çatık kaşlı nüansı yürek telinin:
Mihrabı kaybolmuş bir kez,
Ceberut bir teselliyi ihlal etse de ansızın,
Kancalarından sarkan izbelerin değiş tokuşu,
Varlıksızlığın düş simsarı yanılığınım:
Bilumum serkeş hecelere savrulmuş bir kez
Aklımın ve adımın dağınık zerrecikleri.

Mağlup gelmenin çok ötesinde,
Ölümden ömre uzanan kaygı yüklü bekleyişte,
Nazarında en sessiz ihtilal, pervasızlığın kerameti
Saklı bir niyaz, sükûtun dilsiz hücrelerinde.